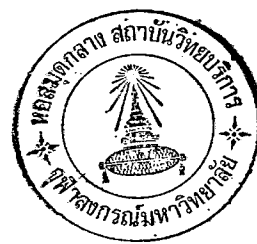

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกมประกอบการสอน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมประกอบการสอน มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน ๆ ละ 40 คน โดยเลือกมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด 12 ห้องเรียน นักเรียนทั้ง 2 ห้องเรียนนี้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ค. 101 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังแสดงในตารางที่ 1 ดังนี้ (ดูการคำนวณในภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 1 แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

	จำนวนนักเรียน	\bar{x}	S.D.	ค่า t
กลุ่มทดลอง	40	22.625	5.226	0.099
กลุ่มควบคุม	40	22.5	6.013	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 บันทึกการสอนเรื่อง "จำนวนเต็มลบ คู่อันดับ และกราฟ" ซึ่งนักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อน ใช้เวลาในการทดลองประมาณ 10 คาบ ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

- การเขียนจำนวนเต็มลบบนเส้นจำนวน
- การเปรียบเทียบจำนวนเต็มลบโดยใช้เส้นจำนวน
- จำนวนเต็ม
- คู่อันดับ
- การเขียนกราฟเมื่อกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก 2 กลุ่มให้
- การอ่านคู่อันดับของจุดบนกราฟ
- การอ่านสมาชิกตัวใดตัวหนึ่งของคู่อันดับจากกราฟ เมื่อกำหนดสมาชิกอีกตัวของคู่อันดับให้
- การเขียนสมการชันเคียว 2 ตัวแปร

2.2 สร้างเกม เพื่อใช้ประกอบการสอนในแต่ละคาบ แล้วนำเกมที่สร้างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไข และสร้างบันทึกการสอนเนื้อเรื่องเช่นเดียวกับข้อ 1 แต่ใช้เกมประกอบการสอนเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอน

2.3 สร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง "จำนวนเต็มลบ คู่อันดับ และกราฟ" โดยวิธีการดังนี้

ก. เขียนแบบสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจำนวน 50 ข้อ โดยให้คะแนนข้อถูกเป็น 1 คะแนน และคะแนนข้อผิดเป็น 0 คะแนน

ข. นำแบบสอบที่สร้างขึ้นแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากรณ์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ใช่กลุ่มประชากรจริงจำนวน 92 คน

ค. นำผลที่ได้จากการทำแบบสอบมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้

สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร 20 (KR_{20})¹

$$KR_{20} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ k = จำนวนของข้อสอบ
 S^2 = ค่าความแปรปรวนของข้อทดสอบทั้งหมด
 p = สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ
 q = สัดส่วนของคนที่ทำผิดในแต่ละข้อ
 $= 1 - p$

นี่คือเอาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจะต้องไม่น้อยกว่า 0.6 จึงจะหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ค่าระดับความยากง่าย (Degree of Difficulty)

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบที่มีค่าความเที่ยงสูงกว่า 0.6 มาหาค่าอำนาจจำแนก และค่าระดับความยากง่าย โดยใช้เทคนิค 27 % (High-Low 27 Percent Group Method of Item Analysis) โดยใช้สูตรของ Gronlund²

$$P = \frac{U + L}{2n}$$

$$D = \frac{U - L}{2n}$$

เมื่อ P = ค่าระดับความยากง่าย

D = ค่าอำนาจจำแนก

U = จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ทำถูก

L = จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ทำถูก

n = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

นพท.ก.ล.
1

¹ Julian C. Stanley and Kenneth D. Hopkins, Educational and Psychological Measurement and Evaluation (New Delhi: Prentice-Hall of India Private, 1978), p. 126.

² Norman E. Gronlund, Constructing Achievement Test (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall, 1968), p. 87.

เลือกข้อสอบที่มีค่าระดับความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2-0.8 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ แล้วหาค่าความเที่ยงของข้อสอบที่คัดเลือกแล้ว โดยใช้สูตร คูเตอร์ วิชารักษ์สัน ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในตอนต้น ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจะต้องไม่น้อยกว่า 0.60 จึงจะใช้เป็นแบบสอบในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างประชากรจริง

2.4 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เกมประกอบการสอนคณิตศาสตร์ ชนิด 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

ก. นำแบบสอบถามความคิดเห็น ไปหาความตรง (Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบ เพื่อแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ

ข. นำแบบสอบถามจากข้อ 4.1 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดอินทาราม เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

3. การรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนเรื่อง "จำนวนเต็มลบ คู่อันดับ และกราฟ" กับนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง โดยให้ทั้งสองกลุ่มมีวิธีการเรียนแตกต่างกันดังนี้

กลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มควบคุม ดำเนินการ สอนโดยใช้นิตการ สอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในข้อ

2.1

กลุ่มสอง เป็นกลุ่มทดลอง ดำเนินการ สอนโดยใช้นิตการ สอนเนื้อเรื่องเหมือนกับกลุ่มที่หนึ่ง แต่ใช้เกมประกอบการ สอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในข้อ 2.2 ประกอบด้วย

3.2 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของทั้งสองกลุ่ม หลังจากเรียนจบเนื้อหาที่ทำการ ทดลองแล้วทันที

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ การเรียนโดยใช้เกมประกอบการ สอนไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำหลังจากเรียนจบ 10 คาบแล้ว

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เมื่อสิ้นสุดการ เรียนของทั้งสอง กลุ่ม มา

วิเคราะห์ดังนี้

หาค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned} \bar{X} &= \frac{\sum fX}{N} \dots\dots\dots 1 \\ \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{มัธยิมเลขคณิต} \\ \sum fX &= \text{ผลบวกของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนแต่ละชั้น} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร} \\ \text{เมื่อ } \text{S.D.} &= \sqrt{\frac{N\sum fX^2 - (\sum fX)^2}{N(N-1)}} \dots\dots\dots 2 \\ \text{S.D.} &= \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum fX &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนแต่ละชั้น} \\ \sum fX^2 &= \text{ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนกำลังสองกับความถี่ของคะแนนแต่ละชั้น} \\ N &= \text{จำนวนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร} \\ t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S.D._1^2}{N_1} + \frac{S.D._2^2}{N_2}}} \dots\dots\dots 3 \end{aligned}$$

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ 2, (กรุงเทพมหานคร: ฟ้าไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 40.

² George A. Ferguson, Statistical Analysis in Psychology and Education (New York: McGraw-Hill Book Co., 1966), p. 67.

³ Theodor D. Sterling and Seymour V. Pollack, Introduction to Statistical Data Processing (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1968), p. 316-317.

เมื่อ t	=	แทนค่าที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญ
\bar{X}_1, \bar{X}_2	=	แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนหรือมัธยัมเลขคณิตแต่ละกลุ่ม
S.D. ₁ , S.D. ₂	=	แทนความแปรปรวนของคะแนนแต่ละกลุ่ม
N_1, N_2	=	แทนจำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละกลุ่ม

4.2 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมประกอบการสอน มาทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) โดยใช้สูตร

$$\chi^2_{(df)} = \sum \left[\frac{(f_o - f_e)^2}{f_e} \right] \dots \dots \dots 1$$

เมื่อ χ^2	=	แทนไคสแควร์
f_o	=	แทนความถี่ที่ได้จากการปฏิบัติ
f_e	=	แทนความถี่ตามสมมุติฐาน
df	=	แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย